

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
felvilágosítások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Tifusz-járvány.

Pécs, 1899. január 4.

(S.) Egy idő óta városunkban közbeszéd tárgyát képezi, hogy egy rettegett vendég látogatott el közénk, — inkognito jött s eddigelé csak vezetéknevén „tifusznak“ szólítottatta magát. Már egy hó óta lakik városunkban és ime közegészségügyünk őrrei egy 10 év előtti jó ismerősünket ismerték föl benne; most utólag hivatalos fogadtatásban is részesítették és a rettegett látogatót itt „kristálytisza rókusi vízzel“ „Járvány“ keresztnévvel tisztelték meg!

Tehát az inkognitónak vége! a jövővényt ezentúl teljes néven „tifusz-járványnak“ kell neveznünk!

Ugy látszik városunkban jól érzi magát, itt illetőséget akar szerezni, hogy magának a könnyebb fölismerhetés kedvéért a „pécsi“ előnevet is biztosítsa!

A hivatalos fogadtatás pedig úgy történt, hogy a közegészségügyi bizottság ülésezett, a polgármester úr bejelentette, hogy a múlt ülésen elhatározott intézkedések mind megtörténtek! Ennek dacára a főorvos úr kénytelen jelenteni, hogy a betegedési esetek naponként szaporodnak s lesz még több is. Ezt követte sok mindenféle jelentés, mely szerint mindenki megtette a magáét és minden rendben van!

Egyelőre elhatározták, hogy a megbetegedés veszélyének csakis a „járvány-

sziget“ (hírnév dolgában az Ördög-sziget vetélytársa) lakói vannak kitéve; — ha pedig ezen járvány-szigeten kívül eső területen betegedések fordulnának elő, annak nem a betegség járványszerű jellege az oka, hanem az, hogy az illető megbetegedett itt a „rókusi vízből“; ők maguk az okai, mint azok a budai külvárosi betegek, akik a szigeti külvárosba jártak át „vizet inni“!!

Nem célunk ezuttal a jelzett bizottsági ülés részleteivel foglalkozni, mert erős a hitünk és meggyőződésünk, hogy a közegészségügy őrzésére hivatott felsőbb hatóságok hivatalos uton is nemcsak azt fogják ellenőrizni, ami most végre jól vagy rosszul megtörtént, hanem kutatni fogják azt is: ami sem a múltban, sem a jelenben nem történt meg.

Ez az érdekesebb része a dolognak!

Mint hogy azonban bent vagyunk a bajban, legalább most ne hitegessük magunkat és egymást üres frázisokkal; az Irásnak ama szavai: „boldogok a könnyen hívők, mert ők a mennyek országa“, képletesen a jelen esetre alkalmazva, borzalmas való dolgot rejt magában!!

Ne higgyük azt, hogy csak a „rókusi vize“ lehet tifuszos; miért ne lehetnének más vizek is tifuszosak? miért ne lehetne egy-két nappal utóbb a tettyei viz is tifuszos? Hát ha nem is a budai városi polgár-

társ járt át a Rókushoz vizet inni? Meny nyiben nagyobb a fölügyelet a tettyei forrásra, mint a rókusi forrásra? és miért lenne egyik helyen, ha nincs a másik helyen fölügyelet? ha amott történt mulasztás, minők emitt az óvintézkedések?? Avagy talán óvintézkedés számba megy, hogy a *Tettyei forrás fölött, a nagy viztartányok tőszomszédságában, a Rothmüller-féle három nyári lak fölépülhetett?* Nem vonható kétségbe, hogy e három nyári lak mellé *három külön árnyékszék, emésztőgödörket, szemétrakodókat, istállót* is építettek! Ezen nyári lakokban több év óta egész családok nyaralnak. A nagy viztartányok tőszomszédságában és részben azok fölött *ujjonnan létesített kert* terül el, és hogy az új ültetvények minél díszesebben növekedjenek, azon talajrétegek, a város különböző részeiből (talán a „tifusz-szigetről“ is) összehordott *nagy mennyiségű trágyával* lesznek aláásva.

Alig hihető, hogy az ugynevezett „tanulmány-utazások“ alkalmával szakembereink bárhol is *„hason kulturáka“* találhattak a viztartányok tőszomszédságában! Másutt, ha szükséges, költséges kisajátítási eljárás mellett is eltávolíttatnak a hasonló telepek, nálunk ellenben megtörtént, hogy a vállalkozó, még a közterületből önkényes foglalás mellett is, nem arra való helyre, nem oda való dolgokat építhessen! Ha elnézzük mindezt, vajjon adandó alka-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az öreg Rók.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Az öreg Rók Vendel régi butor volt a hivatalában. Ugy maradt rá egyik főnökéről a másakra anélkül, hogy más parancsol neki. Tulajdonképen nem is volt ő hivatalnok — ámbár ő úgy ismerte magát. Nem sokat mozditott a hivatalnak döcögő szekerén.

Reggel nyolc órakor pontosan megjelent az irodában. Monoton, szinte hosszasan eresztett egy „jó reggelt“, azután leült az íróasztala mellé. Végigkaparta valamennyi tollát, letörölte az íróasztalát — aztán pipára gyujtott.

És úgy nézte azt a kékesfehér füstöt. Szinte úgy látszott, mintha azokkal a fantasztikus füstalakokkal beszélgetne. Bólingatott, néha-néha mormogott valamit.

Társai már ismerték. Ilyenkor nem szóltak hozzá. Tudták, hogy nem tanácsos zavarni az első pipa dohány élvezetében, mert ilyenkor goromba.

Mikor aztán kiszivta a pipát, akkor föl-kelt, odament az irodafőnöke asztalához. Meg-nézte, van-e valami másolni való. Ha volt, akkor kitergette maga elé s aztán elkezdte az ő rendes munkáját, — a másolást. Irta egyik

betűt a másik után, anélkül tán, hogy tudta volna, mit ír? Ki tudja, hová szállt az öreg gondolata?

Különbben igen csöndes ember volt. Elvult napok szám anélkül, hogy egy szót is szólt volna. Mintha nem is törődött volna semmivel, mintha őt a világon semmi sem érdekelt volna.

A többiek nagy hangon beszélgettek, hogy kikölkentsék a rendes kerékvágásból. Beszéltek hozzá, csipkedték, de hiába. Rók tudomást sem vett róluk.

Végre aztán abba hagyták. Ráfogták, hogy egy magába zárkozott, életunt aglegény, kinek mindene csak a pipája. Azon kívül gyűlöl mindent.

Annál nagyobb volt aztán a meglepetés, mikor egy délután kikelt arca, szinte fuldokolva rontott a hivatalába. Köszönni is ellelejtett, a kalapját is a fején feledte. Li-hegve, el-el csukló hangon szólt társaihoz:

— Uraim igaz, hogy új főnökünk lesz? Igaz, hogy Baksai lesz az új főnök?

Ugy remegett az öreg, úgy sáppadozott az arca. Mikor aztán megtudta, hogy igazán Baksai lesz az új főnök, valami rekedt kiáltást hallatott. Aztán odaült az íróasztala mellé, fejét a két tenyerébe rejtette s úgy ült vagy két óra hosszat.

Társai csak nézték az öreg Rókot. Nem tudták elgondolni, mi baja lehet, mi bánthatja. Csak azt látták, hogy könyek szivárognak alá az ujjai közt.

Megsajnálta. Az egyik fiatal hivatalnok odament hozzá.

— Rók bácsi mi baja? Miért nem megy haza, ha rosszul érzi magát.

Az öreg megrázkódott. Felemelte a fejét — szemében még csillogtak a könnyek s halk, remegő hangon válaszolt:

— Igaza van öcsém. Haza megyek, nekem úgy sem lesz már itten keresni valóm.

Aztán megindult haza bizonytalan, tá-molygó lépésekkel.

Akik látták, azt hitték, hogy bor dolgozik benne, pedig csak a szive volt tele nagy keserőséggel, nagy fájdalommal.

Két napig nem jött be a hivatalába. Feltűnt ez társainak, mert az öreg nem szokott elmaradni soha. Az egyik hivatalnok aztán felkereste.

Szegényes, szinte nyomoruságos szobában talált rá az öregre. Ott ült egy repedezett, szinehagyott pamlagon. Alig vette észre a belépőt. Csak akkor jött föl, mikor hangokat hallott.

— Jó napot Rók bácsi! Hogy van, mi baja van?

Az öreg Rók felkelt. Kezet nyujtott a fiatal barátjának.

— Hozta Isten! Köszönöm, hogy eljött. Látom, hogy még nem feledték el egészen az öreg Rókot.

Aztán járkálni kezdett. Meg-megállt. Egész valóján meglátszott, hogy valami bánthatja,

— a második lövésnél már jobban céloztak. Golyójuk a helyes magasságban furódott a deszkafalba.

— Hát a harmadik golyóváltás milyen lett volna? — kérdezte valaki.

— Akkor valószínűleg eltalálták volna egymást — feleli általános derűtség között Gajári.

— Célba vették-e egymást, vagy kápat (célzás nélkül) lőttek? — kérdik tovább.

— Mindkét esetben céloztak öt-hat másodpercig.

Közben a teremben az öreg Madarász megnyitotta az ülést s az érdeklődés a párbajról elterelődött.

Csak akkor lett ismét hangos a folyosó, mikor Bánffy és Horánszky megjöttek. Előbb Bánffy jött meg, kit a kormánypártiak zajos éljenzéssel üdvözöltek, míg a függetlenségi párt folyosó szakaszán, hol a miniszteri szoba van, jéghideg méltósággal bocsátották át.

Horánszky később jött s a baloldali folyosón viharos, lelkes éljenzéssel fogadták s szorongatták kezeit, kik hozzá férkőzhettek.

Magáról a párbaj lefolyásáról a következőket jelenti tudósítónk:

A párbaj feltételeit már tegnapelőtt megállapították, de titkolták. A feltételek a következők voltak: *kétszeri golyóváltás, 25 lépés távolság, 5 lépés avance, sima, légnélküli pisztolyokkal.* Mindanegy pisztoly egyforma volt; ma töltötték meg egy fegyverkovácsnál.

A párbaj lefolyását *Bolgár* Ferenc, Horánszky egyik segéde így beszéli el:

— Mikor a párbaj helyére, a honvédlovassági lovardához értünk (mert Horánszkyval én mentem ki), 11 óra volt. A lovarda előtt már nagy közönség volt,

köztük sok újságíró. Mi ott találtuk már *Üehtritz* Zsigmond bárót és *Gajári* Ödönt, valamint *Farkas* László drt, Horánszky orvosát és *Neuber* törzsorvost, Bánffy orvosát.

Pár perc múlva megérkezett *Bánffy* is *Fejerváryval*. A lovarda szobájában *Fejerváry* felszólította a feleket, hogy béküljenek ki. Tagadó mozdulat volt a válaszból, mire elmentünk a lovardába.

A disztanciát én és Gajary mértük ki. A pisztolyválasztás joga sorshuzás után ránk esett. Én kiválasztottam kettőt s átadtam egyet Horánszkyknak. Ugyanezt tette Gajári Bánffyval.

Most felállítottuk a feleket. Fejerváry, ki a párbajt vezette, kiáltott: „készen!” Tizenöt másodperc volt célzási időül kitűzve. Fejerváry olvasta a másodperceket. *Bánffy 5 másodperc után lőtt s nem talált. Horánszky két másodperccel utóbb lőtt s szintén nem talált.*

Ekkor megcseréltük a helyeket s ugyan az a jelenet ismétlődött azzal a különbséggel, hogy *a pisztolyok ugyanegy pillanatban sülték el*, úgy, hogy azt hittük, csak az egyik lőtt, de a pisztolyok füstölgéséből láttuk aztán, hogy mindkettő kilötte azokat, de ismét nem találtak. Párbaj után *a felek kibékülés nélkül távoztak.*

Szerkesztői üzenet.

Mindazon munkatársainknak, olvasóinknak és jóbarátainknak, kik az ujesztendő alkalmából szíves üdvözleteikkel bennünket felkerestek, ez uton mondunk hálás köszönetet s kérjük, tartsanak meg bennünket továbbra is jóakaratokban.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Mily elkerülhetlenül szükséges

a szőlők permetezése

az elmúlt évadban bizonyult be, midőn csakis a permetezett szőlők nem mentek tönkre.

Ennek elérhetésére legjobbnak bizonyult
Mayfarth Ph. és társa

szabadalmazott

önműködő
Syphonia

szőlővessző

és

növénypermetezője

mely az oldatot szivattyuzás nélkül önműködően a növényekre permetezi.

Ezen permetezőkből már sor ezer van használatban és számos dicsérő bizonyítvány mutatja kitűnő voltát valamennyi egyéb rendszerrel szemben.

Ábra és leírás rendelkezésre áll

MAYFARTH PH. és társánál

mezőgazdasági gépgyárak, különlegességi gyár borsajtók és gyümölcs-értékesítési gépek részére

Bécs, II/1, Taborstrasse 76. sz.

Árjegyzékek és számos elismerő levél ingyen. — Képviselek és ismételadók kívánatosak.

HOFF malátakészítményei gyengék és betegeknek.

Hoff János

maláta egészségi itala.

Általános elgyengülésnél, az alhasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomorbántalmaknál, nemkülönben a lábadozóknak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere.

Egy palack ára 75 kr. — Öt palack bérmentve 3.75 kr.

Tíz éve, vagy már régebb idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb maláta készítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészséget.

Böger, Bécs, Hofmühlgasse.

Hoff János

sűrített maláta kivonata.

Tüdőbajoknál, gégehurutnál, ugymint idült köhögésnél; főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmaztatik. Ize nagyon kellemes.

Egy üveg ára 1 frt. — Öt üveg bérmentve 5 frt.

Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Küldjön tehát ismét 5 üveg maláta kivonatot, 1 font maláta csokoládét és 1/2 zacskó maláta kivonat mellcukorkát.

Fischer G. örnagy N.-Várad.

Hoff János

maláta egészségi csokoládéja.

Gyengeségénél, vérszegénységénél, idegességénél, álmatlanságánál, étvágytalanságánál kitűnően bevált. Rendkívül jó ízű és tápláló. Gyenge gyermekek igen jó eredményeivel használják.

Egy csomag ára 1 frt.

Maláta csokoládéja a legkitűnőbb amit ismerem. Ezen kellemes italt idült gyomor — illetve emésztési zavaroknál, sápkóránál és általános gyengeségénél mindenkor jó eredménnyel alkalmazom.

Dr. Nicoletti orvos, Triebel.

Hoff János

maláta kivonat mellcukorkái.

Köhögésnél, rekedtségénél, elnyálkásodásnál, főleg tüdőhurutnál utókérdetlen hatású. A valódi maláta mellcukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerinti mennyiségben lehet használni.

Egy doboz ára 10 kr., egy zacskó 30 kr.

Csodálatos volt maláta kivonat mellcukorkáinak hatása makacs köhögésem ellen.

Zedlitz-Neukirch lovag, Waldenburg.

Cukorkáj feleségem köhögésén és astmatikus bántatmain kitűnően segítenek.

Busch plébános, Weischütz.

RAKTÁR PÉCSETT. Zsiga László, Sipócz István, Erreth János, Kádís E., Irgalmasrend gyógyszerárakban; Gelteh és Graef drogua kereskedésében; Eizer János, Reeh Vilmos, Berecz Károly, Molnár János, Markusz Simon, Spitzer Sámor fia csemege és fűszerkereskedésében. — **Magyarországi kizárólagos főraktár: TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerár Budapest, Király-u. 12. — **Közlemények árjegyzékkel ingyen és bérmentve.**

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
felhasználások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Tifusz-járvány.

Pécs, 1899. január 4.

(S.) Egy idő óta városunkban közbeszéd tárgyát képezi, hogy egy rettegett vendég látogatott el közénk, — inkognito jött s eddigelé csak vezetéknevén „tifusznak“ szólítottatta magát. Már egy hó óta lakik városunkban és ime közegészségügyünk őrrei egy 10 év előtti jó ismerősünket ismerték föl benne; most utólag hivatalos fogadtatásban is részesítették és a rettegett látogatót itt „kristálytisza rókusi vízzel“ „Járvány“ keresztnévvel tisztelték meg!

Tehát az inkognitónak vége! a jövővényt ezentúl teljes néven „tifusz-járványnak“ kell neveznünk!

Ugy látszik városunkban jól érzi magát, itt illetőséget akar szerezni, hogy magának a könnyebb fölismerhetés kedvéért a „pécsi“ előnevet is biztosítsa!

A hivatalos fogadtatás pedig úgy történt, hogy a közegészségügyi bizottság ülésezett, a polgármester úr bejelentette, hogy a múlt ülésen elhatározott intézkedések mind megtörténtek! Ennek dacára a főorvos úr kénytelen jelenteni, hogy a betegedési esetek naponként szaporodnak s lesz még több is. Ezt követte sok mindenféle jelentés, mely szerint mindenki megtette a magáét és minden rendben van!

Egyelőre elhatározták, hogy a megbetegedés veszélyének csakis a „járvány-

sziget“ (hírnév dolgában az Ördög-sziget vetélytársa) lakói vannak kitéve; — ha pedig ezen járvány-szigeten kívül eső területen betegedések fordulnának elő, annak nem a betegség járványszerű jellege az oka, hanem az, hogy az illető megbetegedett itt a „rókusi vízből“; ők maguk az okai, mint azok a budai külvárosi betegek, akik a szigeti külvárosba jártak át „vizet inni“!!

Nem célunk ezuttal a jelzett bizottsági ülés részleteivel foglalkozni, mert erős a hitünk és meggyőződésünk, hogy a közegészségügy őrzésére hivatott felsőbb hatóságok hivatalos uton is nemcsak azt fogják ellenőrizni, ami most végre jól vagy rosszul megtörtént, hanem kutatni fogják azt is: ami sem a múltban, sem a jelenben nem történt meg.

Ez az érdekesebb része a dolognak!

Mint hogy azonban bent vagyunk a bajban, legalább most ne hitegessük magunkat és egymást üres frázisokkal; az Irásnak ama szavai: „boldogok a könnyen hívők, mert ők a mennyek országa“, képletesen a jelen esetre alkalmazva, borzalmas való dolgot rejt magában!!

Ne higyjük azt, hogy csak a „rókusi vize“ lehet tifuszos; miért ne lehetnének más vizek is tifuszosak? miért ne lehetne egy-két nappal utóbb a tettyei víz is tifuszos? Hát ha nem is a budai városi polgár-

társ járt át a Rókushoz vizet inni? Meny nyiben nagyobb a fölügyelet a tettyei forrásra, mint a rókusi forrásra? és miért lenne egyik helyen, ha nincs a másik helyen fölügyelet? ha amott történt mulasztás, minők emitt az óvintézkedések?? Avagy talán óvintézkedés számba megy, hogy a *Tettyei forrás fölött, a nagy viztartányok tőszomszédságában, a Rothmüller-féle három nyári lak fölépülhetett?* Nem vonható kétségbe, hogy e három nyári lak mellé *három külön árnyékszék, emésztőgödrök, szemétrakodókat, istállót* is építettek! Ezen nyári lakokban több év óta egész családok nyaralnak. A nagy viztartányok tőszomszédságában és részben azok fölött *ujjonnan létesített kert* terül el, és hogy az új ültetvények minél díszesebben növekedjenek, azon talajrétegek, a város különböző részeiből (talán a „tifusz-szigetről“ is) összehordott *nagy mennyiségű trágyával* lesznek aláásva.

Alig hihető, hogy az ugynevezett „tanulmány-utazások“ alkalmával szakembereink bárhol is *„hason kulturáka“* találhattak a viztartányok tőszomszédságában! Másutt, ha szükséges, költséges kisajátítási eljárás mellett is eltávolíttatnak a hasonló telepek, nálunk ellenben megtörtént, hogy a vállalkozó, még a közterületből önkényes foglalás mellett is, nem arra való helyre, nem oda való dolgokat építhessen! Ha elnézzük mindezt, vajjon adandó alka-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az öreg Rók.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Az öreg Rók Vendel régi butor volt a hivatalában. Ugy maradt rá egyik főnökéről a másakra anélkül, hogy más parancsol neki. Tulajdonképen nem is volt ő hivatalnok — ámbár ő úgy ismerte magát. Nem sokat mozditott a hivatalnak döcögő szekerén.

Reggel nyolc órakor pontosan megjelent az irodában. Monoton, szinte hosszas hangon eresztett egy „jó reggelt“, azután leült az íróasztala mellé. Végigkaparta valamennyi tollát, letörölte az íróasztalát — aztán pipára gyujtott.

És úgy nézte azt a kékesfehér füstöt. Szinte úgy látszott, mintha azokkal a fantasztikus füstalakokkal beszélgetne. Bólingatott, néha-néha mormogott valamit.

Társai már ismerték. Ilyenkor nem szólak hozzá. Tudták, hogy nem tanácsos zavarni az első pipa dohány élvezetében, mert ilyenkor goromba.

Mikor aztán kiszivta a pipát, akkor föl-kelt, odament az irodafőnöke asztalához. Meg-nézte, van-e valami másolni való. Ha volt, akkor kitergette maga elé s aztán elkezdte az ő rendes munkáját, — a másolást. Irta egyik

betűt a másik után, anélkül tán, hogy tudta volna, mit ír? Ki tudja, hová szállt az öreg gondolata?

Különbben igen csöndes ember volt. Elvult napok szám anélkül, hogy egy szót is szólt volna. Mintha nem is törődött volna semmivel, mintha őt a világon semmi sem érdekelt volna.

A többiek nagy hangon beszélgettek, hogy kikékkentsék a rendes kerékvágásból. Beszéltek hozzá, csipkedték, de hiába. Rók tudomást sem vett róluk.

Végre aztán abbahagyták. Ráfogták, hogy egy magába zárkozott, életunt aglegény, kinek mindene csak a pipája. Azon kívül gyűlöl mindent.

Annál nagyobb volt aztán a meglepetés, mikor egy délután kikelt arccal, szinte fuldokolva rontott a hivatalába. Köszönni is elfelejtett, a kalapját is a fején feledte. Li-hegve, el-el csukló hangon szólt társaihoz:

— Uraim igaz, hogy új főnökünk lesz? Igaz, hogy Baksai lesz az új főnök?

Ugy remegett az öreg, úgy sáppadozott az arca. Mikor aztán megtudta, hogy igazán Baksai lesz az új főnök, valami rekedt kiáltást hallatott. Aztán odaült az íróasztala mellé, fejét a két tenyerébe rejtette s úgy ült vagy két óra hosszat.

Társai csak nézték az öreg Rókot. Nem tudták elgondolni, mi baja lehet, mi bánthatja. Csak azt látták, hogy könyek szivarognak alá az ujjai közt.

Megsajnálják. Az egyik fiatal hivatalnok odament hozzá.

— Rók bácsi mi baja? Miért nem megy haza, ha rosszul érzi magát.

Az öreg megrázkódott. Felemelte a fejét — szemében még csillogtak a könnyek s halk, remegő hangon válaszolt:

— Igaza van öcsém. Haza megyek, nekem úgy sem lesz már itten keresni valóm.

Aztán megindult haza bizonytalan, tá-molygó lépésekkel.

Akik látták, azt hitték, hogy bor dolgozik benne, pedig csak a szive volt tele nagy keserőséggel, nagy fájdalommal.

Két napig nem jött be a hivatalába. Feltűnt ez társainak, mert az öreg nem szokott elmaradni soha. Az egyik hivatalnok aztán felkereste.

Szegényes, szinte nyomoruságos szobában talált rá az öregre. Ott ült egy repedezett, szinehagyott pamlagon. Alig vette észre a belépőt. Csak akkor jött föl, mikor hangokat hallott.

— Jó napot Rók bácsi! Hogy van, mi baja van?

Az öreg Rók felkelt. Kezet nyujtott a fiatal barátjának.

— Hozta Isten! Köszönöm, hogy eljött. Látom, hogy még nem feledték el egészen az öreg Rókot.

Aztán járkálni kezdett. Meg-megállt. Egész valóján meglátszott, hogy valami bánthatja,

lommal ki fogja eltilthatni a viztartány közelében a hasonló tovább terjeszkedést? s ki fogja korlátozni a villatulajdonost, hogy abban a három villában ragályos betegségből üdülő egyéneket be ne fogadjon?

Avagy talán óvintézkedés számba megy, hogy ugyanazon tettyei vízvezeték alsóbb részén levő vizosztó telep tőszomszédságában, a kisajátított malmok legalsóbbja, ma is főnnáll? Abban a rozoga malomépületben egy molnár lakik, kinek hol egy, hol két lova van; külön istálló hiányában ezek a lovak a malombejárat ajtón lesznek a lakószoba melletti »istálló szobába« vezetve, — ezen istállónak a vizosztó felé nyíló ablaka alatt pedig szemmel látható a trágyalé csurgója, mely a vizosztó fölött a talajon elszivárog, — különben is ennek a rozoga malomnak egész környéke tisztátalan és csakis teljes lebontása alkalmával lenne konstatálható, hogy mennyire van ott inficiálva a talaj?

Ha a közegészségügy hivatott őrei mindezt nem látják, úgy hát kénytelenek vagyunk mi szemleutra indulni és a nevezetesebb pontokat megjelölni.

Jól tudjuk, hogy fönti megjegyzéseinkre is sokféle védekezéssel lehet hangukat csinálni, különösen nem nehéz dolog ez azon intéző egyéneknek, kik magukat legfőbb tekintélyeknek vélik s mástól tanácsot el nem fogadnak; a nagyközönség azonban csak úgy talál megnyugvást, ha semmi olyat nem lát, a miben a laikus a veszély okát és nagyságát ismeri föl.

A jelen esetben ne feszegessük, hogy a „laikusoknak“, vagy a „tudósoknak“ van-e igazuk, mert drága a tanpénz, hanem mindkét csoport nyugtassa meg a kedélyeket. A Tettyéből elfoglalt és elkerített közterületet, — habár talán a város a tulajdoni jog elismeréséül egy-két fillér bért is huzna, — csatoljuk vissza az ősi földhöz; az amúgy is már kisajátított és lerombolásra kiszemelt alsó malmot pedig, úgy mint az felettes szomszédjaival

történt, habár talán egy-két forint bérösszeget hozna is, — távolítsuk el, és a sok ezer és ezer forintba került tettyei viztartányok és vizosztó telep környékét tisztítsuk meg mindentől, ami nem oda való. Folytatása következik.

Szerb hitközségi választás Mohácson.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. jan. 4.

Két éve immár annak, hogy a budai g. k. szerb egyházmegyei hatóság Stájevics János a mohácsi szerb hitközség elnökét, a hitközségi adminisztrációban és vagyon kezelésben igazolt hanyagság és szabálytalanság miatt állását elmozdította és a hitközséget utasította, hogy más elnököt valaszson. A hitközségi képviselőtestület azonban, mely kizárólag Stájevics embereiből állott, nem teljesítette az egyházmegyei hatóság utasítását. Ennek következtében a felettes hatóság 1898. évi július havában az egész képviselőtestületet feloszlatta, s dr. Andrics Tivadar elnöksége alatt ideiglenes bizottságot nevezett ki a hitközségi ügyek rendbe-terése és vezetésére azzal az instrukcióval, hogy normális állapotok beálltával, a hitközségnek választás útján való újjászervezése által tegye meg a kellő intézkedéseket.

Az ideiglenes választmány hat hónapon keresztül vezette a hitközség ügyeit, s miután legodaadóbb munkássággal a két évtized rendtelenségeit szanálnia sikerült, f. é. január hó 1-én ejtette meg a választást, melynek örvedetes eredménye az lett, hogy a 30 tagból álló képviselőtestületbe a hitközség színe-java került bele, a kiket az előtt Stájevics évtizedeken keresztül távol tartott a hitközség vezetésébe való befolyástól.

Be lettek választva dr. Andrics Tivadar az ideiglenes választmány elnöke a választók összes szavazataival. Jagics József orsz. képviselő, Berkics Dávid, Helyovszky Milóvác, Peics István kereskedők, Vászics Mladen, Milivojevics Péter földmivesek és mások. A 30 tagból álló képviselőtestület saját kebeléből hitközségi elnökül dr. Andrics Tivadart fogja megválasztani, a kinek általában köszönhető, hogy a mohácsi szerb hitközségi élet valahára a rendes mederbe került.

gyok tisztában magammal. Ámbár nem lett volna csoda, ha már megtévelyodtam volna. De hát eszemnél vagyok, nagyon is eszemnél Tudom, mit beszélek; tudom, mit teszek. Ne féljen tőlem, öcsém. Csak hallgasson meg. Maga mindig jó szívvvel volt az öreg Rók iránt, hát tegye meg még azt a szívességet, hogy végig hallgatja, a mit mondani akarok.

— Szívesen édes Rók bácsi, ha azzal könnyit magán, — válaszolt az ifju.

— Könnyitek öcsém, nagyon könnyitek. Évek óta hordom magamban a keserűséget, mindig több és több gyült össze, most hát könnyitek a lelkemen. Örülök, hogy van valaki, a ki én velem, a semmi emberrel, a vén Rókkal bizalmasan beszél.

— Pedig nem vagyok én még vén. Negyvenöt éves vagyok. Más ember ebben a korban még erős, fiatalos kedvű ember, én meg már vén vagyok.

Járkálni kezdett az öreg. Egyideig hallgatott, tán a gondolatait rendezte. Aztán beszélni kezdett. Nyugodt, csendes, szomorú volt a hangja.

— Hát tudja, édes öcsém, én sem gondoltam volna valamikor, hogy ilyen sorsra jutok. Gazdag ember voltam, négyezer holdam volt egytagban; tornyos kastélyban laktam, négylovas fogaton jártam. A magam embere voltam. Szüleim elhaltak, nem volt senkim. Huszonöt éves koromban lettem ura egy nagy birtoknak, meg egy jó csomó készpénznek.

Ezzel megszűnt örök időkre Stájevics János és híveinek a hitközségre gyakorolt eddigi befolyása; mert a képviselőtestületbe sem Stájevics, sem hívei nem lettek beválasztva.

A választás eredménye általános megnyugvást szült a mohácsi szerbek között. A választás öröme és dr. Andrics tiszteletére a napokban bankettet rendeznek.

Betörés a pécsi árvaáznál.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. jan. 4.

Ezelőtt öt évvel, 1893. évi december 7-én reggelre Baranyamegye árvaáznának nénikéi arra virradtak, hogy a jelzett nap éjszakáján betörök jártak az árvaáznál. A kaput felnyitottak és összejártak több helyiséget, feltörték a szekrényeket s azokból legalább is pár kocsiderékra való tárgyat elloptak. Volt a zsákmány közt ruhanemű nagy mennyiségben; vászon, amugy nagy végekben, hogy a nénikék ajándékba kapták az árvák számára fehérművé feldolgozás végett; finom fehérművek, sőt drága selymek és ágyneműek is. Végül az árvaázi kápolna felszerelése közül is több ezüst edényt és apróbb disztárgyakat vittek el a betörök, a kik talán maguk sem gondolták, mikor a betörést kitervezték, hogy minden baj nélkül ilyen szép zsákmányra tehetnek szert.

A betörés annak idején nagy feltűnést keltett s a rendőrség a legszélesebb körű nyomozást indította meg, hogy a tetteseket kézrekerítse.

Már a betörés elkövetésének módjából s abból, hogy a tettesek különösen ruhaneműket, pokrócot és más ily nehezen tulajdonható tárgyat vittek el, arra lehetett következtetni, hogy a betörést kőborcigányok követték el, a kik kocsiival jöttek be a város alá az árvaáz telkére s azt megrakva zsákmánnyal, a kocsin is távoztak.

De hogy hová: ezt nem tudta a nyomozás jó sokáig megállapítani, míg végre hosszú kutatás után elfogtak egy Kovács József nevű cigányt, kire alapos volt a gyanú, hogy társa volt a betöröknek s az egész betörésről s a tettesek hollétéről biztos tudomása van.

Kovács József azonban nem vallott semmit. Sőt egy szép napon, mikor már megunt a sok kihallgatást, még csak a szavát

— Szép életem volt. De megbecsültem magamat, gazdálkodtam a helyett, hogy pazarttam volna. Volt bennem egy kevés idealizmus, tán szentimentalizmus.

— Kiszineztem magamnak a jövőt. Egy szerető asszonyról ábrándoztam, kivel megosztam ezt a nagy gazdagságot.

— Egyszer aztán azt hittem, hogy megtaláltam. A birtokomhoz közel lévő városban jártam, mikor egyszerre egy gyönyörű fiatal leány ment el mellettem. Rám nézett s tekintetében én egy élet holdogságát láttam.

— Később megismertem. Szegény, de büszke leány volt. Ez tetszett nekem. Sokat jártam hozzájuk, mert nagyon szerettem azt a leányt . . .

Itt egy kissé elhallgatott az öreg. A mult színes emlékeinél pihent meg a lelke. Aztán folytatta.

— Egyszer aztán ott találtam a leánynál valami Baksai nevű fiatal embert. Tüzes szemű, csinos fiú volt és bátor a vakmerőségig. Én meg csendes véru, szinte ábrándozó lelkületű.

— Kezdtém félni ettől a gyerektől. De aztán megbarátkoztam vele. Sokszor kijött hozzám. Olyan kedves, behizelgő modora volt, hogy egészen magával ragadott. Biztam benne, mint az Istenben. Nem volt titkom előtte. Elmondtam neki, hogy mennyire szeretem azt a leányt. Ő még biztatott. Gyönyörű szavakkal ecsetelte a jövőt, mely reám várt. Én egészen boldog voltam.

hogy szeretne valamit mondani, csak nem tudja, hol kezdje. Köhécselt, mormogott. Majd odaállt vendége elé, s valami rekedtes, bántó hangon szólt hozzá:

— Hát igazán Baksai lesz a főnökünk?! Ismerik maguk azt az embert? Ugy-e nem? Én ismerem. Az nagy gazembér, az nagyon hitvány ember!

És úgy ragyogott, úgy szikrázott az a máskor fénytelen szempár.

A fiatal ember ijedten hátrált az öreg szavaira.

— De Rók bácsi, hogy tud ilyent mondani. Ezt másnak ne mondja ám, mert hátha fülébe jut a méltóságos urnak. Akkor nagy baj lenne ám.

— Baj, baj! Persze a méltóságos ur röviden kiadná nekem az utat, nekem, a semmi embernek, az öreg, tehetetlen Róknak.

És kacagni kezdett olyan félelmetes, szinte örjögő kacagással.

A fiatal ember komolyan félni kezdett. Menni akart, de az öreg megfogta.

— Maradjon még nekány percig öcsém. Mondani akarnék valamit. Aztán elmehet.

A fiatal ember kíváncsian nézett az öregre. Valami olyasfélét gondolhatott, hogy az öreg aligha meg nem háborodott egy kicsit. Tan az öreg is kitalálta az ifju gondolatát, mert idegesen, szinte szakgatott hangon beszélt.

— Ne gondolja öcsém, hogy nem va-

sem hallották többé, abból az egyszerű okból, mert *Kovács József a börtönben felakasztotta magát.*

És ezzel ismét elvesztette a nyomozás sikerre vezető fonálát a rendőrség s többé hiába kutatott, a betörőkről nem tudott meg semmit s az ellopott tárgyakból se látott senki egyetlen darabot sem sehol.

Évek multak el a betörés elkövetése óta s most végre az öt év előtti betörés tettesének igazi nyomát megtalálta a rendőrség. *Selényi Antal* ügyeletes rendőrbiztosnak sok utánjárás után sikerült az ellopott tárgyak közül többnek hollétét kipuhatolnia s ez alapon megindítani a nyomozást, melynek ügyesen vezetett szárai végre elértek a bűnösök egyikehez, a ki utján a betörők egész csapatát hamarosan kézre lehet majd keríteni.

Ugyanis az ellopott tárgyak közül sok pokrócot találtak meg *Gáspár Pál* magyarüröghi lakosnál és nyomára jöttek, hogy az ellopott vásznat *Gáspár György* magyarüröghi lakos használta fel, fehérneműt varratván belőle magának. Mindkét egyént kérdőre vonták tehát, hogy miként kerültek hozzájuk a lopott dolgok s csak hosszú fakgatás után beismerték, hogy úgy vették azokat egy *Kuku Örsze* nevű cigányasszonytól, a ki egy kóborcigánytársasággal követte el a betörést.

Azt azonban, hogy hol van ez a *Kuku Örsze* nevű asszony, nem tudták megmondani, valamint nem ismerték a betörők közül egyiknek sem a tartózkodási helyét.

Igy hát legfeljebb az orgazdák közül került meg kettő s a további nyomozás ismét siker nélkül fennakadt volna, ha a cigányasszony személyleírása után indulva, nem sikerül kinyomozni, hogy *Kuku Örsze* — kit igazi nevén *Korpás Erzsébet*nek hívják — valami lopási ügyből kifolyólag éppen vizsgálati fogságban ül a pécsi királyi ügyészség fogházában.

Igy azután végre ismét a vizsgálat kezébe került az a fonál, mely a betörők nyomára vezet, mert *Kuku* alias *Korpás Erzsébet* tagja volt a betörő bandának, mely az öt évvel ezelőtt történt betörést elkövette.

Ma már a betöréskor ellopott tárgyak egy jó része ott van letétben az ügyészségnél s meg van állapítva az is, hogy kik voltak a betörő banda tagjai, a kiket, ha összefogdoshatnak, a tettesek mindnyájan bekerülnek *Kuku Erzsébet* mellé a börtönbe.

— Egy izben azt az ajánlatot tettem, hogy menjek föl vele a fővárosba. Neki dolga van ott s ketten majd csinálunk egypár jó napot. Elmentem vele. És itt kezdődik a nyomoruság.

Ujra elhallgatott az öreg. Arca rángatózott, szemei félelmetes tüzzel csillogtak. Homlokát többször végig simította s fájdalmas sóhajok törtek elő kebléből. Aztán kissé izgatott hangon folytatta.

— Az a hitvány ember magával ragadott a posványba, vitt mindenfelé. Én tapasztalatlan voltam. Nem ismertem az asszonyt, nem az asszonyi csók édességét, a forró ölelések mámorát. Hát megrészegedtem tőle.

— Hetek szám mulattunk, dorbézoltunk.

— Végre is felébredt bennem jobb szellemem. Undor fogott el és haza siettem. Ott-honn újra elfogott az az erős, tiszta szerelem az iránt a leány iránt. Felkerestem. Baksai volt ott nála. — A leány hidegen fogadott. Én is beszélni kezdtem neki szerelemtől, boldogságról. A leány felkacagott s hideg, megvető hangon vágta a szemem közé, hogy undorodik tőlem, ki csak dorbézolni tudok, ki csak a fizetett, megvetett szerelemnek tudok örülni. Kiutasított.

— Tudtam mindjárt, hogy ez Baksai műve volt. Végtelen keserűség vett erőt rajtam. Gyűlölni kezdtem magamat, az egész világot, mindent. Visszavonultam mindentől,

Hirek.

Pécs, 1899. január 4.

Szárnyakon a városon át.

(Mikor a szél fúj.)

Erős északi szél rázta meg tegnap a sétány fainak csupasz koronáit, melynek ágai recsegve-roppogva törtek meg az erős szélben.

Egy néhány embernek el is kapta a kalapját a zord zephir, s mindenki igyekezett mielőbb biztos fedél alá jutni, csupán a Ferenciek-utcáján végig, düllöngélt egykedvűen valami berugott munkás alak.

Egy hirtelen támadt erősebb fuvalom az ő fejéről is leszedte a takarót, de emberünket ez sem vette ki egykedvűségéből. Nyugodtan ballagott kalapja után, melyet már jó messzire elvitt előle a szél. Amint így mendegél, egy öreg asszonynak föltűnt, hogy az alak hajadonfővel sétál és megszólította:

— Hé bátyó! Hol hagyta kend a kalapját?

Az alak egy ideig goldolkozott, hogy feleljen-e vagy se, aztán mégis az előbbire határozva magát, csakugy foghegyről vetette oda a szót:

— Lepassiózta a fejemről a szél!

Szólt, s nyugodtan tovább haladt.

(Babák a színházban.)

Vasárnap délutánonként sokkal érdekesebb képet nyújt a színház nézőtere mint maga a színpad.

A páholyokban a gondos mamák őrizete alatt levő baba-légió, melynek apró tagjai oda állnak a páholy korlátjához, s érdeklődve tekintenek fel a színpadra, a felvonás között pedig oly élénk, kedves trécelést visznek véghez, hogy hangos lesz tőle a nézőtér.

S hogy gyakran mily jóizű, naiv dolgok hangzanak el, a szőke, barna és fekete fürtű babák ajkairól, azt talán mondani sem kell.

Az elmúlt vasárnap délután, az »Ingyen élők« előadása alatt is ilyen volt a nézőtér. A páholyokban a kicsi babák egész serege volt látható.

A jobboldali negyedik páholyban, a túlszűfolt házban melege lett egy aranyos, fekete haju babának, ki eme kellemetlen érzésnek, hangosan is kifejezést adott.

A kicsike ott ült a nagymama ölében s egyszerre csak felvonás közben, bájos naivitással fordult hátra a mamájához:

— Édes mamikám! Csinálj egy kis hi-

kerültem mindenkit. De hát engem mégsem került ki a végzet.

— Egy reggel egy ur állit be hozzám a fővárosból. Váltót mutatott egy reugeteg öszszegről. Én voltam aláírva, mint elfogadó. Baksai neve mint forgató szerepelt a váltón. Szédülés fogott el. Aláírásomra ráismertem, pedig nem emlékeztem rá, mikor irtam alá.

— Pör lett a vége. Baksai lett a győztes. Bebizonyította, tanukkal, esküvel állította, hogy én irtam alá a váltót pesti mulatozásom idejében. Elfogyott a pénzem, s én kölcsönt vettem váltóra.

— Homályosan emlékeztem, hogy egy mámoros éjjel tényleg elfogyott a pénzem s Baksai adott át egy kisebb összeget s valamit aláíratott velem. De hát én akkor sem mire se gondoltam. Biztam benne.

— Szóval, édes öcsém, az lett a vége, hogy engem kidobattak a szép birtokból. Baksai ült bele s nemsokára elvette azt a szép leányt, ki az én bálványképem volt.

Itt elhallgatott az öreg. Fáradtan ült le egy székre s hosszú ideig bámult maga elé. Egyszerre felugrott s kacagni kezdett.

— Ha . . . ha . . . hát ilyen ember a maguk méltóságos ura. Nyomorult csaló, gazember! És most méltóságos ur, hires ember. Én meg egy semmi ember, csak az öreg Rók! A vállamat veregetheti minden csupasz képű siheder és nekem még örülnöm kell. Hisz ez

deget! A baba ugyanis tudta, hogy a mama szokta őrizni a legyezőt, mely oly kellemes, hűvös — hideget csinál!

(Mikor van sötét?)

A ki e kérdést elolvasta, önkéntelenül is azt fogja magában gondolni:

— Ez a Gecsi Gerő — beteg. Hogy lehet ilyet kérdezni? Mikor van sötét? Hat este van sötét!

No hát tisztelt publikum, engedjék kijelentem, hogy bár Önöknek a sötétséget illetőleg némileg igazuk van, mégsem áll a dolog egészen úgy, a hogy gondolják.

Tudniillik arról van szó, hogy mikor áll be a hivatalos sötétség?

Erre megfelel egy bölcs, városi intézkedés, mely a légszeszlámpák felgyújtását szabályozza, s melynek értelmében a lámpák, csak akkor gyújtandók fel, ha a hold nem világít.

A rendelet imígyen hangzik:

»Ha a hold világít, a légszeszlámpák felgyújtása mellőzendő. A lámpák csak a teljes sötétség beálltával gyújtandók fel, a sötétség pedig akkor áll be (hivatalosan) ha a gázlámpákat felgyújtják!

No ugy-e, hogy nem én vagyok »beteg«!

Gecsi Gerő.

Napirend 1899. január hó 5-én.

Naptár: csütörtök, január 5. — Róm. kath.: Teleszfor. — Prot.: Szineon. — Görög-kel.: (dec. 24.) Augen. — Zsidó: Tebeth 23. — Nap két 7 óra 50 perckor; nyugszik 4 óra 20 perckor. — Hold két éjfélt után 49 perckor; nyugszik 11 óra 21 perckor délelőtt. Hold utolsó negyede 4 óra 38 perckor reggel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: hősülyedés, keleten csapadék, később derült.

Városi rendkívüli közgyűlés d. e. 11. órakor.

Gazdasági választmány ülése a városházán d. u. 3 órakor.

Katonai utóállitás a Scholz sörházban d. e. 8 órakor.

Árvaházi igazgató-választmány ülése a vármegyeházán d. e. 9 órakor.

Tiszti nyugdíjválasztmány ülése a vármegyeházán d. e. fél 10 órakor.

Megyei állandóválasztmány ülése a vármegyeházán d. e. 10 órakor.

A Pécsi Tornaegyesület estélye a Vigadóban este 8 órakor.

Színház: »Mikádó«, operett.

A jogügyi bizottság ülése a városházán d. u. 3 órakor.

kitüntetés egy semmi embernek, az öreg Róknak.

— Ugyan Rók bácsi, csillapodjék, legyen nyugodt, — csittította az ifju a neki hevesedett öreget.

— Nyugodt legyek! Sokáig voltam az. De most már vége minden türelemnek. Érzem, hogy feltámad bennem az ördög. Sokáig kerestem ezt az embert, a ki megfosztott mindenemtől, most hát itt van. Hát most itt az ideje a megtorlásnak. Majd lerántom róla a leplet. Megemlegeti még majd az öreg Rókot.

Sokáig dohogott még az öreg.

A fiatal ember távozni akart. Oda lépett az öreghez, kezét nyújtott neki.

— Isten vele, Rók bácsi. Igazán sajnálom. De nyugodjék bele a változhatlanba.

Az öreg Rók száraz hangon válaszolt.

— Isten vele öcsém. Köszönöm, hogy meghallgatott. Csak ne szóljon az egészről senkinek. Majd . . . majd . . .

Mikor az ifju eltávozott, az öreg még sokáig járkált fel alá a szobában. Homályos, zürzavaros agyában egy gondolat vált ki tisztán: a boszú.

— Majd . . . majd . . . holnap, — mormogta számtalanszor az öreg.

* * *

Másnap az öreg Rók is bement a hivatalba. Mindjárt azzal fogadták, hogy ma dé-

— (**Városi rendkívüli közgyűlés.**) A város törvényhatósági bizottsága holnap (csütörtökön) délelőtt 11 orakor rendkívüli közgyűlést tart. A rendkívüli közgyűlés tárgya az esküdtbirósági tagok alaplajstromának elkészítésére hivatott összeíró bizottság tagjainak megválasztása lesz.

— (**A „Mohácsi Torna-Egylet“**) január hó 21-én a Mohácsi Iparosok Olvasóköre helyiségében zártkörű álarcos táncestélyt rendez. Belépő-díj: személyjegy 2 korona, családjegy 5 korona. Jegyek előre válthatók Weisz Vilmos pénztárnoknál. Kezdeté 8 $\frac{1}{2}$ órakor.

— (**A posta és az ujév.**) A postának az év minden idejében van elég dolga, de a legtöbb akkor veszi kezdetét, amidőn közeledik a karácsony. Már december hónap 18-ika táján kezd erősödni a csomagforgalom és tart jóformán az év utolsó hetének közepéig. Ahogy ennek vége, kezdődik a levéltorlódás, amely az ujév előtt s a napján valóban csodálatos méreteket ölt. A pár év előtt föl-támadt új szokás: az ujévi üdvözlések megváltása nem ért semmit; az emberek megváltották az ujévi üdvözlést s azért csak küldték leveleiket továbbra is. Nem ölszámra, hanem kosárszámra érkeznek ujév körül a levelek, amelyek széthordása olyan munka, hogy ahhoz kisegítőt fogadni nem lehet, csak a saját kerületében ismerős végezheti. Volt az idén annyi levél, hogy egyes levélhordók nem bírták maguk vinni a tömeget. Némelyik a gyermekével, másik a feleségével cipeltette maga után a rengeteg zsákot. A levélhordók Szilveszter éjszakáján tizenkét órakor már dologba álltak, hogy abban ujév estéig meg ne álljanak. Az a nehéz munka, amit a postai tisztikar és a közgei most végeztek, méltó a teljes elismerésre, annál inkább, mert semmi komoly panasz nem merült föl az év utolsó hetének nehéz ideje alatt.

— (**A hamis tizforintosok**) mindinkább forgalomba kerülnek s olyan helyeken, ahol jobban megnézik a pénzt, akárhányat elkoboznak. A postahivataloknál s a bankokban a tizeseknek feltűnő és meg nem érdemelt figyelmet szentelnek s amíg a százásokat

lelőtt az új főnök sorra járja a hivatalokat s ide is betekint.

Senki sem vette észre, hogy felcsillant az öreg Rók szeme.

Izgatott volt mindenki, de legjobban az öreg. Nem találta helyét sehose. Járkált, motozott. Közbe-közbe mormogott valamit.

— Itt az alkalom, előttem fog állni...

Fiatal hivatalnoktársa, ki ismerte életét, odament az öreghez és sugva szólt hozzá.

— Aztán Rók bácsi, ne ám hogy valami bolondot csináljon.

— Csak bizza rám — mondta az öreg.

Az ifju még akart valamit mondani, de akkor lépett be az új főnök. Körüljárt az irodában s egy vele lévő magasabb hivatalnok bemutatatta neki a hivatalnokokat. Utolsó volt az öreg Rók.

— Rók Vendel, napidíjas — hangzottak a kíséző szavai.

Az öreg Rók meghajolt. Baksainak, az új főnöknek arcán valami pillanatnyi felhő vonult át, de aztán újra mosolygott és édeskés, leereszkedő hangon szólt.

— Ah Rók, ismerős név! No remélem, meg leszünk elégedve egymással. Aztán kezét nyújtott az öregnek. Az öreg meg nagyot hajolt s miközbe a méltóságos ur a kezét szorongatta, nagy alázatosan rebegette:

— Minő kegy! minő leereszkedés, méltóságos ur! Mikor a méltóságos ur elment, még akkor is mormogott az öreg Rók.

— Minő kegy! kezét fogott velem is, a semmi emberrel, az öreg Rókkal. — Micsoda szerencse, micsoda szerencse! . . .

Deér.

és ezreseket a gyanu minden látható jele nélkül elfogadják, addig a rossz hirbe keveredett tizforintosokat a legalaposabb vizsgálat alá veszik. A nagyközönség természetesen most is felületes és gyanutlan, amiből önként következik, hogy a hamis tizesek is elfogadják, legalább addig, amíg rajta nem veszt. Pedig nem árt utána nézni a hamis bankóknak, mert nemcsak kár, hanem kellemetlenség is jár vele. A jámbort ugyanis, akinél ilyet találnak, alapos kérdezősködésnek teszik ki s még igazolnia is kell, hogy a tizeshöz mily uton-módon jutott.

— (**A honvédhadapródiskola**) építési s felszerelési költségeinek végleges leszámolására ma érkezett Lahner Győző vezérőrnagy, ki Müller Béla miniszteri tanácsossal együtt eszközli a leszámolást az építés vállalkozóival a Neuschloss testvérekkel, kikkel Jiraszek Nándor építész és Alpár Ignác műépítő is résztvesznek a leszámolásban.

— (**A pécsi Kath. Legényegylet**) tolyó hó 28-án (szombaton) tartja táncmulatságát a Vigadóban. Belépti-díj: személyjegy nem tagoknak 1 frt, tagoknak 80 krajcár; családjegy három személyre nem tagoknak 2 frt 50 krajcár, tagoknak 2 frt. Jegyek előre válthatók az egyleti helyiségben (megye-utca 22. szám.)

— (**Eljegyzések.**) Dr. Rosenzweig Adolf, fővárosi gyakorló orvos eljegyezte Kohn Boriskát, dr. Kohn Gábor tolnamegyei tb. főorvos és földbirtokos leányát Pakson. — Kaszter György, okleveles gyógyszerész, eljegyezte Plachner Idát Somogy-Csurgón.

— (**Tartalékosok előléptetése.**) A közös hadsereg tartalékában történt ujévi előléptetések és kinevezések nagy száma a tartalékosok számára örvendetes ujévi ajándék volt. Különösen a hadnagyok száma mulja fölül a tavalyiakat; persze, hogy az új hadnagyok többsége tartalékos kadetektől került ki, a kik még csak most kapták meg a hadnagyi csillagot. Azok az egyéves önkéntesek, a kik még csak most októberben kerültek ki az egyenruhából, jobbra csak tartalékos kadetek lettek, kis részük pedig (csakis a gyalogságnál) tartalékos kadét tiszthelyettes. A kinevezések és előléptetések száma megközelelti a kétezret. A bennünket érdeklő előléptetések a következők:

az 52-ik gyalogezrednél hadnagyok lettek ujévtől számítandó ranggal: Antal Géza, Döry Ferenc (áthelyezve a 36-ik gyalogezredhez), Ungár Vilmos (áthelyezve a 81-ik gyalogezredhez), Jaritz Viktor (áthelyezve a 88-ik gyalogezredhez), Sándor Imre (áthelyezve a 7-ik gyalogezredhez), Rihmer Béla, Halmay Emil és Ludwig Rudolf tartalékos tiszthelyettesek. Továbbá Stein Rikhard (áthelyezve a 60-ik gyalogezredhez) és Hoffmann Béla (jelenleg szolgál) tartalékos altisztek;

a 44-ik gyalogezrednél hadnagyok lettek ujévtől számítandó ranggal: Danasi Károly, Mayer János, Ganzer László, Munk József, Hegedüs Alfréd, Kornitzer Leó és Weisz Albert (áthelyezve az 5-ik gyalogezredtől), tartalékos kadetok. Továbbá budafai Vermes Sámuel (áthelyezve a 72-ik gyalogezredtől), Bartonics Antal, Krenner Miklós (áthelyezve a 33-ik gyalogezredtől) tartalékos altisztek.

— (**Jóváhagyott alapszabályok.**) A kaposvári Iparoskör alapszabályait a belügyminiszter a jóváhagyási záradékkal ellátta.

— (**Országos vásáraink.**) A pécsi országos vásárok a folyó évben a következő napokon tartatnak meg: 1. Gyertyaszentelő boldogasszonyi vásár január 30. és 31-én. — 2. Nagyheti pótvásár március 27. és 28-án. — 3. Pünkösdi vásár május 15. és 16-án. — 4. Haviboldogasszonyi vásár július 31. és augusztus 1-én. — 5. Szent Mihály hetében pótvásár szeptember 25. és 26-án. — 6. Szentkatalini vásár november 20. és 21-én. — A két pótvásár alkalmával csakis helybeli iparosok vehetnek részt a kirakodó vásáron.

— (**Meglopta az apját.**) Trates Willibald, újradiskai illetőségű, tizennyolcéves közművesegédet körözött most a pécsi rendőrség. A körözött fiu meglopta az apját, elvívén attól 150 forintot. Hogy merre szökött, még nem tudják; de ha kézre kerül, átadják a bíróságnak, hogy az bánjon el a tolvaj fiuval.

— (**Dijnokok háza.**) Az országos dijnokegylet és nyugdíjintézet nagy horderejű lépésre határozta el magát. Egy háromemeletes bérházat szándékozik építtetni a fővárosban, a melynek tiszta jövedelme 50 évig a részvényeseket illetné, azután pedig az ingatlan az egyesület tehermentes tulajdonává válnék. Ebből a célból 2000 drb 30 frtos részvényt bocsájt ki, a mely részvénytőke a szükséges telek beszerzésére fordittatik, maga a ház 120,000 forintos törlesztéses kölcsöntőkéből építtetik. Ötven év alatt a ház jövedelméből kikerül a kölcsön törlesztése s a részvények osztalékának és tőkéjének visszafizetése. A részvények jegyzésének záros határideje folyó évi január hó 20-ika, a mely napig minden jegyzett részvényre 3 frtnak befizetve kell lennie, a vissza-levő 27 frt pedig 1899. februártól számítandó egy frtos havi részletekben fizethető be. Pécssett eddig részvényeket jegyeztek Posch Rezső posta és távirtda főtiszt, Tóth Géza és Gáll Gyula pt. tisztok, Halusz László és Klekner Alajos pt. s. titkárok. A könnyű fizetési feltételek mellett a részvény értékének az évenkénti kisorsolások folytán bekövetkező fokozatos emelkedése, a befektetett tőke kamatozásának és visszafizetésének biztosított volta előnyössé teszik a jegyzést s a mellett a kitűzött humánuus cél elérését, az egyesület vagyoni felvirágoztatását is biztosítja. Ajánljuk tehát mindenkinek a részvények jegyzését.

— (**Kamarási méltóság.**) A király galánthai gróf Esterházy Sándor követségi attachénak s a pécsi 8-ik honvédhuszárezred tartalékos hadnagyának a kamarási méltóságot díjmentesen adományozta.

— (**Az ujévi ajándékok eredete.**) Az ujévi üdvözlés és ajándékozás igen régi keletű, már a rómaiaknál, sőt még jóval előbb a szabinok uralkodása idején is divatozott. A legelső ujévi ünnepséget Janus tiszteletére rendezték, mikor visszatért Tesszáliából. Ismeretes dolog, hogy Janust később isteni méltóságra emelték és templomot emeltek tiszteletére, mely béke idején zárva volt. Ez azonban Róma alapításától kezdve Augusztus uralkodásáig, tehát 700 évi időtartam alatt csak három ízben történt meg. Bizonyos dolog, hogy az ujévi üdvözlés Janus nevéhez fűződik. Rómában az ujévi ajándékot strenna-nak hívják, a mely szó a Strenna vagy Strania névből származik. Strania volt a fiatalság, az egészség és az erő védnöknője és szimbóluma a verbena

volt. Ezt a virágot szórták újévkor a papok a nép közé. A virágszórás nagy pompa és ünnepek közt történt meg és ezt az ünnepeket egyszerűen strenna-nak hívták. Ilyen verbenavirágot küldözgettek egymásnak az ismerősök is. Később azonban elfajult ez az egyszerű kedves üdvözlés és nemcsak virágot, hanem gyümölcsöt és drágábbnál-drágább ajándékokkal halmozták el egymást. Ez az ajándékozási mánia olyan mérvet öltött, hogy sokan tönkrementek miatta, úgy, hogy Tiberius kénytelen volt betiltani. Az ajándékokat rendszeren a kapu fölött levő nagy ökörszarvba tették, mely oda volt függesztve. Még most is látni sok régi olasz kastély kapuja fölött ilyen szarvakat. Rómában pedig alig van ház, a melynek kapuja fölött ne lenne kőből faragott ökörszarv, amely diszt, mint a régi szokás megörökítését alkalmazza.

— **(Egyházmegyei hír.)** Gombárovits Pongrác, baranya-baáni segédlelkész Podgajciba vikáriusnak, — Horváth Páskál, podgajcii vikárius Baánba segédlelkésznek helyeztetett át.

— **(A város jogügyi bizottsága)** holnap (csütörtökön) délután 3 órakor ülést tart, hogy tárgyalás alá vegye Mandelbaum Sándornak a várossal az emésztőgödrök tisztítása iránt kötött szeddődését, melyet — mivel legutóbb a városi közgyűlés nélkül ujitották meg — a közgyűlés elbírálás végett a jogügyi bizottságnak adott ki.

— **(Halálozás.)** Szucsics Imre városi negyedmester életének 46-ik évében hosszas szenvedés után ma délelőtt meghalt. Temetése holnapután (pénteken) délután 3 órakor lesz a Nyil-utca 33-ik számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Lelkiüdveért az engesztelő

misét szombaton reggel 8 órakor tartják a székesegyház Corpus Christi kápolnájában. Halálát özvegye, négy gyermeke és édesanyja gyászolja.

— **(Jubiláló rendőrbiztos.)** No, nem a mi rendőrbiztosaink közül jubilál valaki, hanem a szegedi rendőrbiztosok egyike, Szekula József, akit a tiszaparti metropoliszban csak Szekula bácsi néven hívnak. Most tölti be rendőrtisztviselői működésének huszonöt éves jubileumát. A jubiláló rendőrbiztos nagybátyja Szekula Sárának, színházunk széphangu énekesnőjének.

— **(Katonai hír.)** Haraszi Bernolák József dr. vezérkari törzsorvos, két napon át tartott felülvizsgálatot a kaszárnyákban és a katonai kórházban, hogy a tifusz-járvány feléptének minőségéről a katonák között megfigyelést szerezzen. A tifusz azonban a katonák között december 28-dika óta nem lépett fel. A kórházban levő katonák állapota nem veszedelmes, így tehát semmi különös óvintézkedésre nem volt szükség. A vezérkari törzsorvos ma utazott vissza Budapestre.

— **(A javithatatlan.)** Megirtuk annak idején, hogy Kulcsár Sándor iparostól Schubert János, rácpetrei facér asztaloslegény egy zsebórát ellopott. Miközben keresték, volt annyi bátorsága, hogy a Pethő-csárdában is lopást követett el, Kropacsek Mária soproni illetőségű házalónót lopván meg. A javithatatlan tolvaj még ezzel sem elégedett meg, hanem — mint a rendőrség most kinyomozta — Horváth Mihály pincér álnévre hamis könyör-

adománygyűjtési engedélyt szerzett s most azal igyekszik becsapni a hiszékeny és jószívű embereket, a míg hurokra nem kerül. A rendőrség erélyesen nyomozza s ha valaki a javithatatlan tolvajt és csalót a kezébe szolgáltatja, jó szolgálatot fog vele tenni.

— **(Betörő kovácssegéd.)** Somogyi Mihály, kovácssegéd Krautszak Ferencnél, tegnap este feltörte egyik segéd társának a ládáját s abból egy zsebórát s több ruhát ellopott. A ruhát zálogba csapta, az órát pedig eladta s aztán Gundellák Vilmos kovács-tanonc ládáját is feltörte s onnan huszonöt krajcár aprópénzt ellopott. A betörő kovácssegédet a rendőrség letartóztatta és átadták a királyi ügyészségnek.

— **(József főherceg üdvözlése.)** Az első pécsi veterán és segélyegylet újév napján fenséges védnökéhez, József főherceghez üdvözlő sürgönyt intézett, mire válaszul az Abbáziában időző főhercegtől az egyesülethez a következő sürgöny érkezett: »Szives üdvökívánataikat legőszintebben viszonzom. József főherceg.«

— **(Az első farsangi multság.)** Holnap (csütörtökön) este tartja a Vigadó özszes helyiségeiben táncestélyét a Pécsi Tornaegetesület. E tevékeny egetesület mindig első szokott lenni a farsangi multságok rendezésében s az az idén is. Azonban erkölcsi siker tekintetében is első helyen áll az ő multságuk, a mi hogy az idén is így legyen, arról a buzgó rendezőség már gondoskodott. A multság kezdete este nyolc órakor.

Világosan látta fedetlen fehér karjait és vállait a sötétségen át. Különös érzés fogta el; mintegy gyökereket verve maradt állva és a fiatal alak szemléletébe mélyedt, melynek körvonalai a ház sötét háttéréből tisztán kivehetők voltak.

Most a leány felemelte fejét. Frank érezte, hogy pillantása rajta nyugszik. Ha észrevette volna? Elfogta a félelem. Meg kellett kísértenie jobban behúzódnia a fák árnyékába. Óvatosan lépett vissza egyik lábával.

— Ki van ott? hangzott abban a pillanatban Maggy szava. Tehát már késő! Frank akaratlanul is megfogta a zsebébe rejtett revolvert.

— Ki van ott, ki áll ott? kiáltott Maggy még egyszer, de hangosabban, határozottabban, mint megelőzőleg.

Franknak agyában gyorsan üzték egymást a gondolatok: vajjon meneküljön, vagy ott maradjon: mindegy. Mindenesetre ide csöditené a halászokat a leány kiáltása — mit kell tennie, hogy a legnagyobb veszélyt elkerülje?

Csak merész elhatározás segíthetett most. Gyorsan előreugrott egy lépést, mialatt fejéről a kalapot lekapta.

— Én vagyok, szólott.

Maggy visszariadt, e hang csengésétől összerázkódott és az ablakszárnyat fogva, egy pillanatig határozatlanul állott.

— Kérem Maggy, ne kiáltson segítségért, nincs oka tölem félni.

Most látszott csak teljesen felismerni a helyzetet.

— Mit akar itt uram, kérdezte halkan, miért kémlelődik ablakom előtt?

Az ő ablaka előtt? Ez a félreértés Frank előtt égi

ben tisztán kivihető volt a zaj, mely az evezőlapátoknak a vízbe merüléséből származik.

— Ez Twysten, mondta Raffles, miközben az ablakot betette. Maggy, feküdj le és vidd magaddal az anyót is. Nektek nincs már itt tennivalótok.

A fiatal leány hallgatva fogadott szót atyjának, örülve, hogy egyedül lehet gondolataival. Alig tette be a mellékszoba ajtaját maga és Gritty után, midőn Twysten egy kísérővel, kinek külseje elárulta, hogy a halászok közé tartozik, belépett. Az emberek kezet fogtak egymással.

— Meggondoltam magamat szólott a kereskedő. Itt az ideje, hogy a még itt levő áruk hozzám átszállitassanak. Van hely a raktárban — és a mi biztos, az biztos. Négy-hat nap alatt várom ismét a »Gyik«-ot. Tehát rakjátok meg a csolnakot; segíteni magammal hoztam Refflot Bobot azonban otthon hagytam a veszekedés elkerülése végett. Jobbnak láttam így miattad, Raffles.

— Jobb is, felelte ez; nem szenvedhetem az ilyen finom népet. Semmi rendes dologra nem használhatók az ilyen fickók és nem megbízhatók.

— Hm, hm, — a mint gondold. Hanem úgy gondolom, fogjunk mindjárt dologhoz. De mi baja van Billnek! Fogfájás, fejfájás, vagy mi?

A szerencsétlennek ismét el kellett beszélni a történeteket, a mit a kereskedő gondolkozó arccal hallgatott s közben néhány »hm, hm«-ot hallgatott.

— A hadnagy spion, ezt már tegnap mondtam nektek, kiáltotta, midőn Bill bevégezte mondókáját. Mit akart itt? Kikélmelni a raktárat. Légy résen Raffles.

— Ön teketén lát Twyster, a kékkabatos Osceolába

— **(Talált betéti könyvek.)** Egy takarékpénztári betéti könyv, valamint egy első pécsi temetkezési és betegsegélyző-egyleti betéti könyv találatot. Igazolt tulajdonosai a talált betéti könyveket a rendőrségnél átvehetik.

— **(Halálthozó karácsonyi ajándék.)** A new yorki legelőkelőbb körök egy fiatal tagjához karácsony napján csinos ajándékot hozott a posta. Apró ezüstdobozban, melyet ötvösmunka díszített, egy kis üvegese volt, hasonló azokhoz, amelyekben migrén elleni szerek szoktak lenni. A fiatal ember nem tudta elgondolni, hogy kitől kaphatta az ajándékot. Miután azonban a doboz fölötte csinos volt, odahelyezte öltöző asztalára. Néhány nap múlva, hogy ez ismeretlen kézből származó ajándék megérkezett, a fiatal ember nagynénje migrénben szenvedett. Csillapítószerrei éppen fogytán voltak, átment unokaöccse lakosztályába. Ott az öltözőszobában megtalálta azt a kis üveget, melyet a fiatal ember karácsonyra kapott. Kanálba töltve, ivott egy keveset az üvegben levő folyadékból. Abban a pillanatban összerogyott és fel sem tudott kelni. Kiáltásaira odasiettek a szolgák és cselédek, akik orvost hoztak. Az orvos megállapította, hogy az idős hölgy mérgezés áldozata lett. A migrén elleni szernek hitt folyadék, mely ismeretlen küldőtől eredt, cianáli volt. A new-yorki rendőrség most mindent elkövet a különös ajándék küldőjének kézrekerítésére.

— **(Szépség fürdők.)** A legtöbb szép asszony két dologtól fél leginkább: hogy elhízik vagy hogy nagyon is lesóványodik. A sóványodók könnyen segíthetnek a bajon, mert mesterséges eszközökkel pótolhatják azt, amit a természet megtagadott és vágyuk szerint esznek isznak, de hízás ellen küzdők sokszor valóságos vértanuságot szenvednek. Mindakét

bajnál azonban a fürdő nagy szerepet játszik. Párisban most a mézfürdő van nagy divatban, mely a test formáit állítólag teltebbé teszi. Ninon de l'Enclos, az örökifjú szép dicsősége tetőfokán kezdett mézben fürödni, rendszeren 15 percig fürdött lefekvés előtt és azután igen jól aludt. Sarah Bernhard az örök ifjúságot magának állítólag teafürdőkkel biztosítja. Mindezeknél hatásosabb a tejfürdő, melyet emberemlékezet óta ismernek és mely a bőrt simává teszi és a ráncoktól megszabadítja. Recamier asszony is tejben fürdött, valamint Tallien asszony is, aki azonban fürdőjébe még husz font epret és két font málnát is tett. II. Katalin orosz cárnő egészen forró tejben fürdött, hogy nagyon el ne hizzék.

— **(Könyvkötő hercegnő.)** Meglepő hírrel áll elő egy londoni nőjóság, hogy van egy mesterség, amelyben az angol királynő egyik unokája olyan ügyes, hogy a szakmájában legjobb mesterekkel is versenyezhet. Nemrég Londonban kiállítást rendeztek, amelyen Anglia legkitűnőbb könyvkötői vettek részt és ezen egy bizonyos »Miss Mathews» művészi kivitelű bekötési tábláit első díjakkal tüntették ki. Csak később tudódott ki, hogy a pályakoszoruzott bekötési táblák »Vichy hercegnő», a trónörökös leányának művei voltak, aki azokat álnév alatt küldte el a kiállításra, hogy munkáját érdemén felül ne jutalmazták. Hogy a hercegnő a könyvkötészetben ilyen sokra vitte, azt saját családja sem sejtette. Pár év előtt a hercegnő egész komolyan betegápolónőnek készült és amikor ettől elvették a kedvét, a könyvkötészetre adta magát, amelyben családja meglepetésére ilyen nagy tökélyre vitte.

— **(Baba a hegytetőn.)** A Rax igen magas hegy, de úgy látszik nem elég magas arra, hogy a golya el ne érje. Legalább emellett szól az alábbi örvendetes esemény, amelynek híret Bécsből kaptuk. Egy társaság rándult föl a Rax-ra. Utközben nem messze egy menedékháztól a társaság egyik igen fiatal és igen csinos nőnemű tagja hirtelen rosszul lett. Egy ur a karján vitte a menedékházba. Itt történt meg a kedves meglepetés, hogy a kiránduló társaság váratlanul egy egészséges fiugyermekkel szaporodott meg. Minthogy a Rax ilyenfajta családi eseményekre még nincs berendezve, a kompánia nagy zavarba jutott. Végre a jelenvolt urak úgy segítettek a bajon, hogy levetették a felső kabátjaikat és az anyát gyermekével együtt beburkolva, fázvadideregve hozták le a Raxról. Hogy az ifjú hölgy családja hogyan fogadta a váratlan karácsonyi ajándékot, arról hallgat a bécsi krónika.

Az aranyláncok kiegészítő részét szokta képezni a zsuzsuban levő ékkő. Az ilyen ékkövet elárusításakor az aranyművesek elkülönítik az arany sulyától, ami természetes, mert a kő sulyos és olcsóbb, mint az arany. Azok azonban, akik aranyláncokat készítenek, szoktak eladni, zsuzsuban levő követ rendszeren hozámérik sz aranyhoz és így a vevő, ha állítólag olcsón veszi is, tényleg mégis rossz aranyláncot és ékszert akar venni, az ne legyen másodkézből, hanem forduljon *Schönwald* Imre pécsi aranyműveshez aki nemcsak jóminőségű aranyat ad, de az ékkövek sulykülönbözetét is leszállítja és a facon-ért is a lehető legkevesebbet számít. Ezenkívül felel is azért, hogy az ő aranya a fémjelzésnek megfelelő finomságu, amiről a kéz aiatli vásárlásoknál sohasem lehet az ember bizonyos.

akart átjutni. Valószínűleg kegyedhez el is megy bevásárolni, akkor majd szemügyre veheti.

— Annál jobb, hanem azt hiszem, ne veszítsünk egy percet sem, mert szükségünk van az elővigyázatra. A hadnagynak nem hiszek; az erélyes fickónak látszik és ha valami szerencsétlenség történik, tönkre vagyok téve. Ti tudjátok ezt.

— Fogjatok tehát hozzá emberek, szól Raffles és belépett a másik szobába. A többiek követték. A padozatban levő csapóajtót felemelték, miután a vendéglős ágyát, mely azon állott, elmozdították és az emberek egymásután hordották ki a hordókat és csomagokat a pincéből.

Frank csaknem Twystennel egyidejűleg érkezett a kocsmához. Egy fatörzs mögé huzódott és várt, míg a két ember a csolnakot az öbölben megerősítve a vendégszobába lépett. Ekkor a ház mellett a parthoz osont. Ott négy csolnak volt kikötve, kettő nehéz, teherszállító, és két kicsiny, erős jármű, egyformán alkalmas evezésre és vitorlázásra; bizonyal az utóbbiak egyikén érkeztek a legutóbb jöttek.

Miután Frank meggyőződött, tovább haladt az öböl hosszában, míg a háznak ablakkal ellátott oldalához ért. Be akart nézni a szobába, meg kellett kísértetni annak kipuhatólását, hogy milyen fajta emberek e gyanus jövevények, a kik nem sajnálták a szoroson keresztül az éjjeli utat, hogy Raffles kocsmájába jöjjenek. Erősen meg volt győződve, hogy ezek csak csempészek lehetnek. Ovatosan lépről lépésre közeledett az ablakhoz, szoroson a fák mellett haladva. Dacára hidegvérűségének hallhatóan dobogott szive; ha felfedezik, élete forog veszélyben, sőt

több annál, terve egyszer s mindenkorra meghiusul és a csempészek megmenekülnek.

Egyik ablaktól alig öt lépésre állott meg csendesen. Most csaknem az egész szobát belátta és a személyeknek arcát, a kik a lámpa fényétől meg voltak világítva, határozottan megismerte. Mindnyájan halászok voltak, csupán egy, egy halvány, ravasz arcú, sovány ember volt városiasan öltözve, a kinek a leírás után, melyet Myers adott, a kereskedőnek kellett lennie Osceolából.

Hiába iparkodott Frank az emberek között folytatott beszélgetésből egy szót is megérteni. Egyetlen egy sem hallatszott érthetően a csukott ablakon át, de közelebb nem mert menni, nem akarván könnyelműen mindent kockára tenni. Eközben látta, hogy a bennlevők felemelkednek és ő határozatlanul állott, nem tudva, hogy mihez fogjon.

Csak néhány percig maradtak azok a szoba közepén állva, a mi azonban a szemlélő előtt egy örökkévalóságnak tűnt fel; csakhamar azután Rafflesel élükön eltűntek a mellékszobában és rögtön egy eltaszított butordarab okozta zaj hatott Frank füleire. Vajjon mi történik ott?

Éppen a ház másik oldalára akart kerülni, midőn egy ablak nyílása a helyén való maradásra bírta. Ez a háznak oldalvást épített részén volt s nem lévén megvilágítva, elkerülte Frank figyelmét. Mielőtt tudta volna, hogy gyorsan menekülnie kell-e, vagy a homályban bizva, helyén maradhat, kinyitott az ablak és egy női fej hajolt ki rajta. Maggy volt, a ki a sok szokatlan gondolat miatt, melyek egymást ütték fejében, nem tudott nyugodni s miután szoros felsőruháit levetette, kihajolt az ablakon, hogy a hűs éjjeli levegő forró halántékait lehűtse.

Farsangi naptár.

Január 5. Pécsi Tornaegyesület estélye a Vigadóban.

Január 7. Pécsi önkéntes tűzoltó-egylet bálja a Scholtz-sörházban.

Január 8. Pécsi műkedvelő egyesület estélye a Vigadóban.

Január 14. Jogász-táncestély a Nemzeti Kaszinóban. — Zsolnay-gyári tűzoltók bálja a Scholtz-sörházban. — A völgysegi jótékony egylet bálja Bonyhád az Arany oroszlánban. — Tűzoltó-bál Vaiszlón.

Január 19. Herczenberger József tánciskolai bálja a Vigadóban.

Január 21. Kádársegédek szakegyletének bálja a Scholtz-sörházban. — Herczenberger József „Levente”-táncestélye a Vigadóban. — A mohácsi Tornaegylet álarcos bálja a mohácsi Iparosok Olvasóköriében.

Január 28. Kath. Legényegylet bálja a Vigadóban.

Február 1. Hivatalos bálja a Scholtz-sörházban.

Február 4. Athletikai Club táncestélye a Nemzeti Kaszinóban. — Vasuti műhelymunkások bálja a Vigadóban. Veterán bál a Scholtz-sörházban.

Február 5. Cipész-, timár- és bőrkészítő munkások bálja gyár-utca 7. szám alatt.

Február 9. Herczenberger nagy polgári bálja a Vigadóban.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1899. január 4. reggeli 7 órákor.

Barometer (redukált) = 51.8 mm. (emelkedő.)
Hőmérsék = 1.6 °C

• maximuma : 8.2 °C

• minimuma : 1.4 °C

Párányomás : 3.6 mm.

Relatív nedvesség : 71

Felhőzet : 9° Cu. St. Sw.

Szélirány s erő : N. W. 9.

Csapadék 24 órai : 24 mm.

Szeles, borult.

Dr. Czirev.

Törvénykezés.

§ **Csöd.** Schön Károly, pécsi lakos, bejegyzett kereskedő ellen, a pécsi törvényszék mint csődbíróság, a csődöt elrendelte. Csődbiztos Porges Miksa dr. kir. törvényszéki bíró; tömeggondnok Toldi Béla dr. ügyvéd, helyettese Kelemen Mózes dr. ügyvéd. Igénybejelentési határnap február 28.; felszámolási határnap március tizenötödike.

§ **Véres verekedés.** Még 1896. évi október hó 25 én történt, hogy Kovácvics János, Kovácvics József, Ruppe György, Uglár József, Kovácvics Márkó nagy-kozári lakosok együtt mulattak a falu korcsmájában, ahova egy lothárdi legény is tévedt, akit az alaposan pityókos vendégek meg akartak verni. Ebből a jó szándékból azonban nemsokára általános verekedés támadt, mely a korcsmán kívül is folytatódott.

Igy kerültek ma a pécsi kir. törvényszék elé a súlyos és könnyű testi sértés, becsület sértés és rágalmozás vétségével terhelt a vádlottak. Uglár József feljelentést tett Kovácvics Márkó ellen, ki őt egy vasvillával fejbe verte.

Kovácvics János viszont vádat emelt Uglár József ellen, mert az verekedés közben őt bicskával megszurta.

Uglár József továbbá viszont vádat emelt Kovácvics János ellen, mert az kapával fejbe verte.

Kovácvics János pedig fivérét Kovácvics Józsefet panaszolta be, mert az verekedés közben földrepeterte és meggázolta.

A panaszlók, terheltek és tanúk valamennyien megjelentek, csupán Ruppe György hiányzott, ki még 1896. évi december hó 25-én elhalt.

Kétségtelenül beigazoltatott azonban a tárgyalás folyamán, hogy Ruppe György szervi bajban s nem a verekedés közben kapott sérülések folytán halt meg.

A vádlottak közül Kovácvics Márkó halált okozó testi sértés miatt 6 évig a Lipótvári fegyházban ült.

A különböző pőralapok s a felek folytonos egyformasága miatt a tárgyalás délelőtt, csak a tanukihallgatásig ment. A tárgyalás lapunk zártakor is tart s így az ítélet csak holnap lesz.

§ **Egy évi ügyforgalom.** A pécsi kir. törvényszék polgári, büntető és telekkönyvi osztályának mult, 1898. évi ügyforgalmát feltüntető kimutatás szerint a kir. törvényszékhez beérkezett összesen : 43.345 ügydarab

a polgári törvényszékre esik : 16926 ügydarab, melyből az elmúlt év folyamán 16920 darab elintéztetvén, a hátralék 6 ügydarab.

A büntető törvényszékhez összesen : 8953 ügydarab érkezett, melyek közül 8950 elintéztetvén, a folyó évre hátralék 3 ügydarab.

A kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál 17466 ügydarab várt elintézésre, melyek hátralék nélkül a mult, 1898 évben elintéztettek. A kimutatás eme tételében a fogantatás alatt levő telekkönyvi beadványok hátralékként nincsenek kitüntetve, valamint nem szerepelnek a hátralék rovatóban a polgári és büntető törvényszéknél még folyamatban levő pörök sem.

Közgazdaság.

□ **Első Leánykiházasítási Egylet m. sz.** Multévi december hóban 1230 jutalékrész iratott be és nászjutalék fejében 12529 frt 60 kr. fizettetett ki. 1898 január 1 től december 31-ig beirt összes jutalékrészek száma 10208 és a kifizetett nászjutalékok összege 210774 frt 72. Ezen kimutatás ujabban bizonyítást tesz ezen közbizalomnak örvendő biztositó egylet haladásáról és hogy mennyire hasznos a kiházasításra való biztositás, melyet egy családapának sem szabadna elmulasztani. Esetleges fölvilágosítást szivesen ad Reisch János titkár, az egylet pécsi megbízottja.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január hó 4-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.)

A Ház mai ülésén megkezdődött a *technikai obstrukció*. Már a jegyzőkönyv hitelesítésénél Saághy Gyula indítványt adott be arra nézve, hogy a jegyzőkönyvet hangosabban olvassák.

Percel Béni jegyző tiltakozott ez ellen.

Polónyi Géza az iránt adott be indítványt, hogy a jegyzőkönyvbe oda tétessék a budapesti dátum, mivel a törvény azt mondja, hogy az országgyűlés Budapesten tartassék.

Szentiványi Árpád, Percel Béni és Horánszky Nándor között erre egy kis vita keletkezett.

Majd Madarász József elnök kijelenti, hogy az indítványok nem tartoznak a jegyzőkönyvre, melyet hitelesítettnek jelent ki.

Erre óriási zaj keletkezik. Az ellenzék azt hiszi, hogy Madarász csinynyel élt a beadott névszerinti szavazást kérő ivenk ellen. Percekig kiabálnak :

— Ez nem járja. Zárt ülést kérünk ! Zárt ülést !

Végre Madarász elnök kijelenti, hogy Saághy Gyula és Polónyi Géza indítványaira pedig elrendeli a névszerinti szavazást.

A szavazás félegyig tartott s azután a napirend előtt Hódossy Imre rámutatott arra, hogy az alkotmányellenes kormányzat mindig a nemzet ellentállására vezetett ; mint történt ez 1820-ban, 1825-ben és 1848—49-ben is. Forradalomnak nevezték ez ellentállást, pedig csak alkotmányvédés volt. Ezután az ellenzék viharos tetszése között konstatálja a szónok, hogy Bánffy jobban szereti a miniszterelnöki széket, mint az alkotmányt. Az obstrukció nem helyes ugyan, de ma jogosult !

Kossuth Ferenc figyelmeztet arra, hogy a többség akarátának is van határa s ez a törvény. Ha egy párt meggyőződött róla, hogy a kormány sérti a törvényt, annak a pártnak kötelessége megvédeni a törvényt. (Ugy van ! balról.) A kormány beismerte a nagymérvű vesztegetést. (Ellentmondás jobbról ; ugy van ! balról.) A választások tisztaságát célzó törvényt elejtette.

Horánszky : Kijátszotta.

Kossuth Ferenc : A függetlenségi pártnak kötelessége azon az uton haladni, amelyen eddig is haladt és nyers erő ellen nyers erőt alkalmazni. Szerencsétlenség ez, de még nagyobb szerencsétlenség lenne, ha a függetlenségi párt a törvényszegés ellen nem tiltakoznék. (Zajos tetszés.) A növekedő erőszak növekedő ellentállást szül és addig, míg a kormány vissza nem tér a törvény korlátai közé, az ellentállás meg nem szűnik. (Zajos tetszés az ellenzéken.) Ellenben a többség azonnal érvényesíthetné jogát, ha a törvény korlátai közé tér vissza. (Zajos éljenzés az egész ellenzéken.)

Ülés végén még Molnár János terjesztett elő egy interpellációt s így a mai ülésre tegnap kitűzött napirend ma nem is került a sorra.

TÁVIRATOK.

— **Béketárgyalások.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ma is élénk érintkezés volt a kilépettek s a kormány-párt között. Szilágyi és Andrássy Gyula folyton együtt jártak. Andrássy mindannyiszor fölkereste a jobboldalt, aztán viszsza ment Szilágyihoz referálni.

Olyan hangok is hallatszottak, hogy Károlyi Tiborral átmeneti kabinet alakulna, de ebben nem hisznek. Általános a vélemény, hogy Szilágyi a leghívatottabb a kormányalakításra. Ha ez megtörténne, azonnal meg lenne oldva nemcsak a kiegyezés, hanem az ellenzék régi vágya, a választási törvény revíziója is biztositva lenne.

— **Rémuralom a Filipini szigeteken.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Fabra-ügynökség közli, hogy a Filipini szigetek egy volt tisztviselőjének jelentése szerint az ottani foglyok helyzete borzasztó. A fogoly szerze-

teseket orrukon keresztül huzott gyűrűknél fogva kötélen hurcolják a város utcáin; más foglyokkal teherhordó állatok módjára bánnak. Egy püspököt nyilvánosan fölpofoztak. A foglyok ezrével halnak el a kegyetlen bánásmód következtében.

Manillából érkezett hivatalos távirat szerint Zamboanga mellett egy kis spanyol hajóraj van összpontosítva. Ugyane jelentés szerint az ottani spanyol asszonyokat még nem bocsátották szabadon.

Budapesti börze.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: —; későbbi szállítás: 964
Tengeri, májusra: 488. — *Rozs, márciusra:* 821. —
Zab, őszre: 584.

Az értéktőzsdén az árak a következők: *Osztrák hitelrészvény:* 368.30. — *Magyar hitelrészvény:* 390.36 — *Allamvasut:* 363.90.

Szerkesztői üzenet.

B. L. Egy kis javítással alkalomadtán sorát ejtjük.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

13340. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtatonak, ismeretlen tartozkodásu Felker András végrehajtást szenvedő ellen, 313 forint 81 krajcár tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. bíróság területén lévő, Pécs város határában fekvő, a pécsi 3855. sz. betétben felvett 1157/2. hrsz. $\frac{1}{1}$ sz. házra a végreh. törvény 156. §-a alapján egészben 450 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1899. évi január hó 20-ik napján d. e. 10 órakor a kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 45 frtot készpénzben, vagy az 1881: nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszt. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t. cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1898. évi október hó 20-án.
A kir. törvényszék tlkv. hatósága.

Bogyay Pongrác,

kir. törvényszéki bíró.

13353. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtatonak, Járányi Mátyás végrehajtást szenvedő elleni 381 forint 21 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíró területén lévő, Pécs város határában fekvő s a pécsi 1537. számú betétben felvett I. 989. hrsz. 27. számú háznak s a 990. hrsz. tekvőségnek Járányi Mátyást illető felére 318 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi január hó 13-ik napján d. e. 10 órakor a kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 31 forint 80 krt készpénzben, vagy az 1881. november hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1898. évi október hó 20-ik napján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrác

kir. tszéki bíró.

Nagy Képes Világtörténet

Képes diszmű a művelt közönség számára.

ÁLDÁSSY ANTAL, BOROVSZKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF,
GOLDZIHNER IGNÁCZ, GYOMLAY GYULA, MIKA SÁNDOR

közreműködésével szerkeszti

MARCZALI HENRIK

*Mintegy 2500 szövegképpel, 500 műmelléklettel, 60 színes mülappal
50 történeti térképpel, 8500 szövegoldallal.*

A Nagy Képes Világtörténet célja.

Jelen munkával az első nagy világtörténeti mű jelenik meg magyar nyelven. Tervében, céljában, eszközeiben, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és jelentős ez a vállalkozás.

A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az élet könyvét, a világtörténetet. Nemzeti művelődésünkre nézve fontos mozzanat ez.

Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi kötelesség teljesítése.

A Nagy Képes Világtörténet illusztrációi.

A Nagy Képes Világtörténet összes illusztrációi kizárólag egykoru vagy korhű ábrázolatok lesznek. Képes mellékletei, történeti térképei, a szöveg közé nyomott rajzokkal és írásmásolatokkal a Világtörténet egy olyan kicsinyített történelmi muzeumot nyújtanak az előfizetőknek, a minőt a maga valójában lehetetlen beszerezni. Ezek a nagy európai muzeumokból, családi és nyilvános könyvtárakból és levéltárakból, építészeti műremekekről egybegyűjtött s a legnagyobb műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk rendkívül emelik a mű becsét, az egésznek művészi értéket adnak.

Ez a tizenkét kötet a legfényesebb magyar könyvek közé tartozik.

Ez a tizenkét hatalmas könyv arra való, hogy nemzetünk minden műveltjének tanítója barátja, tanácsadója, minden uri háznak ékessége legyen.

A mű kiadására egyesült két könyvkiadó intézet bizalommal ajánlja, tehát nagy, magyar vállalatát a nagy magyar közönségnek.

Franklin Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.

Révai Testvérek

irodalmi intézet részvénytársaság.

Megjelenik tizenkét kötetben

famentes, tehát soha meg nem sárguló papíron.

Egy-egy kötet ára rendkívül diszes félbörkötésben, bőrháttal és vázsontáblával

8 frt.

Minden négy hónapban egy-egy kötet jelenik meg.

Megjelenik füzetes kiadásban is

240 füzeten.

Több füzet semmiképp sem lesz.

Hetenkint egy füzet fog közrebocsátatni.

Egy-egy füzet ára

30 kr.

*A füzetes kiadáshoz diszes be-
kötési táblák szállítanak.*

A Nagy Képes Világtörténet megszerezhető:

a) Füzetes kiadásban hetenkinti 30 kros füzetekben minden rendes hazai könyvtárúsnál.

b) Kötetes kiadásban 12 kötetben, 8 frtjával

a) kötetenkinti utánvétellel bérmentve,

b) havi 1 frt 50 kros részletfizetésre.

*

A rendelések a helyi könyvkereskedéshez vagy előírt kiadókhöz intézendők.

*

Tájékoztató képes prospektust

vagy
mutatványfüzetet

ingyen és bérmentve

küld a mű kiadóhivatala

Budapest, VIII., Üllői-ut 18. szám.

Előfizető gyűjtők sziveskedjenek a kiadóhivatalhoz fordulni.